

453

Besluit van 2 september 1988, houdende regelingen betreffende de kwaliteit van vis en visprodukten (Landbouwkwaliteitsbesluit vis en visprodukten)

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van Onze Minister van Landbouw en Visserij van 1 oktober 1986, nr. J. 6643, Directie Juridische en Bedrijfsorganisatorische Zaken, gedaan mede namens de Staatssecretaris van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur en de Staatssecretaris van Economische Zaken (A.J. Evenhuis);

Overwegende dat, ter bevordering van de afzet, mede met het oog op de uitvoering van de in het kader van de desbetreffende Europese marktordening vastgestelde bepalingen, nieuwe regelen met betrekking tot de kwaliteit van vis en visprodukten dienen te worden gesteld;

Gelet op de artikelen 2, 3, 4, 6, 7 en 19, eerste lid, van de Landbouwkwaliteitswet (Stb. 1971, 371);

Gelet op de in het kader van de gemeenschappelijke marktordening in de sector visserijprodukten door de Raad van de Europese Gemeenschappen vastgestelde Verordening (EEG) nr. 3796/81, (PbEG L 379/1), alsmede de Verordening (EEG) nr. 103/76 (PbEG L 1029) en Verordening (EEG) nr. 104/76 (PbEG L 20/35);

Gehoord het Visserijchap, het Produktschap voor Vis en Visprodukten, het Bedrijfschap voor de Groothandel in Vis en Aanverwante Bedrijven, de Adviescommissie Warenwet, de Consumentenbond en het Konsumenten Kontakt;

De Raad van State gehoord (advies van 24 december 1986, nr. W. 11.86.0539);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Landbouw en Visserij van 23 augustus 1988, nr. J. 6267, Directie Juridische en Bedrijfsorganisatorische Zaken, uitgebracht mede namens de Staatssecretaris van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur en voornoemde Staatssecretaris van Economische Zaken;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel 1

In dit besluit en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

wet: Landbouwkwaliteitswet (Stb. 1971, 371);

Onze Minister: de Minister van Landbouw en Visserij;

vis: een of meer van de op een door Onze Minister vast te stellen lijst

lever daaronder begrepen, uitgezonderd sier- en aquariumdieren;

visprodukten : een of meer van de op een door Onze Minister vast te stellen lijst voorkomende uit vis verkregen produkten, al dan niet na verdere be- of verwerking;

verhandelen : bedrijfsmatig in voorraad hebben, voorhanden hebben of te koop aanbieden, verkopen of afleveren;

produktschap : Produktschap voor Vis en Visprodukten;

Rijksdienst : Rijksdienst voor de keuring van Vee en Vlees ingesteld bij beschikking van de Minister van Landbouw en Visserij 1983, nr. J. 3762 (Stcrt. 181).

Artikel 2

1. Het is verboden vis en visprodukten te verhandelen, bedrijfsmatig te vervoeren, of bedrijfsmatig te be- of verwerken, tenzij is voldaan aan het bepaalde bij of krachtens dit besluit.

2. Het bepaalde in het eerste lid is niet van toepassing op vis en visprodukten waarvan de houder aantoonbaar dat deze niet bestemd zijn voor menselijke consumptie.

Artikel 3

Het bepaalde in artikel 2, eerste lid, is niet van toepassing op binnengekomen douanegoederen in de zin van de Algemene Wet inzake douane en de accijnzen (Stb. 1961, 31), tenzij goederen zijn geplaatst onder de regeling «actieve veredeling», als bedoeld in de Richtlijn van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 4 maart 1969, nr. 69/73 (PbEG L 58), zoals deze is of zal worden gewijzigd.

Artikel 4

1. Onze Minister kan voor vis en visprodukten regelen stellen met betrekking tot:

a. de hoedanigheid, de sortering, de indeling in één of meer kwaliteitsklassen, de verzorging, de verpakking, de vorm, de afwerking, de aanduiding, de maat en het gewicht;

b. de inrichting en het gebruik van bedrijfsgebouwen en vervoermiddelen, het gebruik en verbruik van grondstoffen, hulpstoffen en toevoegingen, de be- of verwerkingswijze, het gebruik van machines, werktuigen en gereedschappen, alsmede de hoedanigheid en het gebruik van verpakkingsmiddelen.

2. De in het eerste lid bedoelde regelen kunnen verschillen naar gelang van de soort, de oorsprong, de herkomst en de geografische bestemming van de vis en visprodukten.

Artikel 5

1. Onze Minister kan bepalen, dat de in artikel 4, eerste lid, bedoelde regelen in een door hem te bepalen omvang door het bestuur van het produktschap bij verordening worden vastgesteld.

2. Onze Minister kan met betrekking tot het verlenen van de in het eerste lid bedoelde medewerking aanwijzingen geven en regelen stellen.

3. Onze Minister kan bepalen dat krachtens een verordening als bedoeld in het eerste lid, vastgestelde nadere voorschriften en genomen besluiten de goedkeuring behoeven van een door hem aangewezen autoriteit.

4. Onze Minister oefent de hem in de voorgaande leden en in artikel 4 toegekende bevoegdheden uit tezamen met Onze Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur, voor zover het daarbij de volksgezondheid betreft.

Artikel 6

1. Onze Minister kan merken, tekenen en bewijsstukken als bedoeld in artikel 7, eerste lid, van de wet vaststellen, die kunnen verschillen naar kwaliteitsklasse.

2. Vis en visprodukten waarvoor een merk, teken of bewijsstuk als bedoeld in het eerste lid wordt gebruikt dienen te voldoen aan de eisen, geldende voor vis en visprodukten waarvoor dat merk, teken of bewijsstuk is vastgesteld.

3. Onze Minister kan regelen stellen betreffende het vervaardigen, het voorhanden of in voorraad hebben, zomede het afleveren en gebruiken van de in het eerste lid bedoelde merken, tekenen en bewijsstukken en van de clichés, stempels en andere werktuigen tot het vervaardigen of aanbrenge van merken, tekenen of bewijsstukken.

Artikel 7

1. Het is verboden de in artikel 6 bedoelde merken, tekenen of bewijsstukken te gebruiken in strijd met het bij of krachtens dit besluit bepaalde.

2. Het is verboden voor vis en visprodukten aanduidingen te gebruiken, welke gelijken op de in artikel 6 bedoelde merken, tekenen of bewijsstukken.

Artikel 8

1. Vis en visprodukten zijn na aanvoer of bij invoer, onderscheidenlijk voorafgaand aan uitvoer, onderworpen aan een keuring op de eisen, gesteld bij of krachtens dit besluit, volgens door Onze Minister vast te stellen regelen.

2. De in het eerste lid bedoelde regelen kunnen onder meer betrekking hebben op de plaatsen waar, de tijdstippen en de wijze waarop vis en visprodukten ter keuring moeten worden aangemeld, onderscheidenlijk aangeboden.

Artikel 9

De Rijksdienst en de Rijkskeuringsdienst van Waren zijn belast met:

- de keuring als bedoeld in artikel 8;
- het uitreiken van merken, tekenen of bewijsstukken, vastgesteld krachtens artikel 6.

Artikel 10

1. Onze Minister kan, in overeenstemming met Onze Minister van Financiën, plaatsen aanwijzen waarop ten in- of uitvoer bestemde vis of visprodukten moeten worden aangeboden ten invoer, onderscheidenlijk ten uitvoer.

2. Onze Minister kan plaatsen aanwijzen waar de aanlanding van bepaalde vis of visprodukten moet plaatsvinden.

Artikel 11

1. Onze Minister kan van het bij of krachtens dit besluit bepaalde vrijstelling en op aanvraag ontheffing verlenen, voor zover deze bevoegdheid niet ingevolgt het tweede lid aan het produktschap toekomt.

2. Indien Onze Minister uitvoering geeft aan artikel 5, eerste lid, is het produktschap bevoegd vrijstelling en, op aanvraag, ontheffing te verlenen van de door het produktschap gestelde nadere regelen.

3. Onze Minister kan ter zake van het verlenen van een in het tweede lid bedoelde vrijstelling of ontheffing regelen stellen en aanwijzingen geven.

4. Onze Minister kan bepalen dat een besluit waarbij een vrijstelling of ontheffing als bedoeld in het tweede lid wordt verleend de goedkeuring behoeft van een door hem aangewezen autoriteit.

5. Onze Minister oefent de hem in de voorgaande leden toegekende bevoegdheden uit tezamen met Onze Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur, voor zover het daarbij de volksgezondheid betreft.

Artikel 12

Het Uitvoercontrolebesluit Haring 1964 (Stb. 149) wordt ingetrokken.

Artikel 13

1. Dit besluit treedt in werking met ingang van de tweede dag na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin het wordt geplaatst.

2. Zij kan worden aangehaald als «Landbouwkwaliteitsbesluit vis en visprodukten».

Het advies van de Raad van State wordt niet openbaar gemaakt op grond van het bepaalde in artikel 25a, derde lid, onder b van de Wet op de Raad van State.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat daarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State.

s-Gravenhage, 2 september 1988

Beatrix

De Minister van Landbouw en Visserij,
G. J. M. Braks

Uitgegeven de zesde oktober 1988

De Minister van Justitie,
F. Korthals Altes

NOTA VAN TOELICHTING

Paragraaf 1. Algemeen

Het onderhavige besluit is een algemene maatregel van bestuur als bedoeld in artikel 2 van de Landbouwkwaliteitswet (Oth. 1971, 371). Het besluit strakt ertoe een basis te verschaffen voor regelen op het gebied van de kwaliteit en kwaliteitskeuring van vis en visprodukten teneinde de afzet te bevorderen. Tevens wordt beoogd de soms onduidelijke situatie rond de vraag welke eisen aan vis en visprodukten worden gesteld en door welke dienst op deze eisen wordt gecontroleerd te verhelderen.

Meer nog dan in het verleden vergt het belang van de afzet van produkten van visserij en landbouw het vertrouwen van de consument in de kwaliteit van die produkten. De huidige kwaliteitsvoorschriften die met het oogmerk in nationaal- of EEG-kader zijn getroffen liggen besloten in diverse nogal verspreide regelingen, waarop onderstaand nader wordt ingegaan.

Ik acht het gewenst deze verschillende regelingen thans in één kader bijeen te brengen. Hoofdkenmerk van het gekozen systeem is dat sommige kwaliteitsregels een verplicht karakter dragen (met name de eisen waaraan ingevolge de EEG-verordeningen moet worden voldaan), terwijl andere normstellingen betreffende de betere kwaliteiten veelal facultatief van aard zullen zijn. Dit laatste systeem maakt het mogelijk de kwaliteitsverschillen voor de consument beter herkenbaar te maken. In het voorliggende ontwerp is voor het Produktschap voor Vis en Visprodukten een rol in medebewind voorzien.

De Europese voorschriften zijn opgenomen in de gemeenschappelijke marktordening in de sector visserijprodukten (Verordening EEG nr. 3796/81 van de Raad (PbEG L 379/1). Deze omvat een prijsregeling en een regeling van het handelsverkeer alsmede gemeenschappelijke regels ter zake van de mededinging van in de verordening genoemde vis en visprodukten.

Voor de uitvoering van de gemeenschappelijke marktordening zijn twee in 1976 door de Raad van de Europese Gemeenschappen vastgestelde verordeningen van belang. Het betreft Verordening (EEG) nr. 103/76 van 19 januari 1976 (PbEG L 20/29, als gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 3166/82, PbEG L 332/4) houdende vaststelling van de gemeenschappelijke handelsnormen voor bepaalde soorten verse of gekoelde vis en Verordening (EEG) nr. 104/76 van 19 januari 1970 (PbEG L 20/35) houdende vaststelling van de gemeenschappelijke handelsnormen voor garnalen (*Crangon crangon*).

Op basis van deze verordeningen mogen bepaalde soorten vis en garnalen van de *crangon*-*crangon*soort niet in de Europese Gemeenschap in de handel worden gebracht, indien zij niet voldoen aan de in de verordeningen gestelde eisen van versheid en grootte.

Deze Verordeningen (EEG) nr. 103/76 en (EEG) nr. 104/76 zijn ten uitvoer gelegd in vijf autonome verordeningen van het Produktschap voor Vis en Visprodukten. Het betreft de Verordening inzake keuring van aangevoerde en geïmporteerde vis 1980 en Verordening 1972 EEG handelsnormen zeevissoorten alsmede Verordening 1973 Denatureren EEG-basisvissoorten onderscheidenlijk Verordening 1971 EEG Handelsnormen garnalen en Verordening 1973 Denatureren Crangongarnalen.

Daarnaast vindt keuring op eisen van volksgezondheid plaats op basis van de Verordening inzake keuring van aangevoerde en geïmporteerde vis 1980 van het Produktschap voor Vis en Visprodukten.

In het licht van de eenheid en doorzichtigheid van regelgeving is het de bedoeling dat de door het Produktschap gestelde autonome eisen deel uit gaan maken van de uit hoofde van het onderhavige besluit door het produktschap in medebewind te stellen regelen.

Voor haring geeft het Uitvoercontrolé-besluit Haring 1964 (Stb. 149) dat op de Landbouwuitleverwet 1938 (Stb. 600) is gebaseerd, aan het Produktschap voor Vis en Visprodukten de mogelijkheid tot het stellen van door de Minister van Landbouw en Visserij goed te keuren eisen en regelen aan voor uitvoer bestemde haring.

De voorliggende kwaliteitsregeling voor vis en visprodukten vertoont raakvlakken met de regeling neergelegd in het Visbesluit (Warenwet) (Stb. 1970, 840). In het Visbesluit zijn algemene regels opgenomen ter bescherming van volksgezondheid en eerlijkheid in de handel. De onderhavige landbouwkwaliteitsregeling is de basis voor kwaliteitsregels ter bevordering van de afzet van vis en visprodukten. De regeling laat de in genoemd Warenwetbesluit gestelde regels onverlet. Het zal evenwel duidelijk zijn dat waren, in ófsu vis of visprodukten, die niet ten minste uit een oogpunt van gezondheid onbepisfelijk zijn, nimmer het voorwerp kunnen vormen van een kwaliteitsregeling ter bevordering van de afzet.

Mede om die reden zal de keuring door de in de voorliggende regeling daartoe aangewezen Rijksdiensten mede betrekking hebben op de normen die bij of krachtens de Warenwet zijn gesteld. Deze keuze leidt ertoe dat in het onderhavige besluit, in tegenstelling tot andere Landbouwkwaliteitsbesluiten, niet is gekozen voor keuring c.q. certificering door een daartoe opgerichte privaatrechtelijke rechtspersoon. Een andere keuze zou namelijk tot gevolg hebben dat niet de beoogde stroomlijning van de bij de keuring betrokken diensten kon worden bereikt.

Paragraaf 2. Huidige situatie betreffende de bij de uitvoering betrokken diensten

Het in paragraaf 1 beschreven geheel van regelgeving op het gebied van kwaliteit en keuring van vis en visprodukten heeft ertoe geleid dat op dit moment verschillende diensten zowel bij de keuring als bij het toezicht op de naleving en de controle van de vigerende normstelling zijn betrokken.

De Rijkskeuringsdienst van Waren ziet er op toe dat vis, schaal- en weekdieren en delen daarvan aan de eisen van het Visbesluit voldoen. Uit deze keuring op geschiktheid voor menselijke consumptie moet blijken dat de vis, schaal- en weekdieren of delen daarvan in deugdelijke toestand verkeren, normaal van kleur, geur, smaak en consistentie zijn en vrij van schadelijke bestanddelen.

Ook mag de waar geen vreemde stoffen bevatten tenzij is voldaan aan de nader daartoe in het Visbesluit opgenomen uitzonderingen.

Met het opsporen van overtredingen van de voorschriften gesteld bij het Visbesluit zijn behalve de ambtenaren van de Rijkskeuringsdienst van Waren op grond van artikel 18, eerste lid, van de Warenwet ook belast de ambtenaren van de Algemene Inspectiedienst van het Ministerie van Landbouw en Visserij, op grond van de beschikking van de Minister van Justitie van 15 mei 1979, nr. 455/279 (Stcrt. 1979, 115); en de bij of krachtens artikel 141 van het Wetboek van Strafvordering aangewezen ambtenaren en de ambtenaren der invoerrechten en accijnzen. Overtreding van de voorschriften van het Visbesluit is een economisch delict als bedoeld in artikel 1, vierde lid, van de Wet op de Economische Delicten (1950 Stb. K 258).

Op grond van de Verordening inzake keuring van aangevoerde en geïmporteerde vis 1980 van het Produktschap voor Vis en Visprodukten vindt thans door de Rijksdienst voor de keuring van Vee en Vlees keuring van de aangevoerde en geïmporteerde vis plaats.

Deze keuring strekt er eveneens toe vis te keuren op geschiktheid voor menselijke consumptie. Daarnaast wordt op basis van deze produkt-schapsverordening voor zover het de vissoorten betreft genoemd in

garnalen van de crangonsoorten bedoeld in Verordening (EEG) nr. 104/76 (PbEG L 20/35) gekeurd op de in de Europese verordeningen gestelde eisen van versheid en grootte.

Met de opsporing van de overtredingen van het bepaalde bij deze verordening alsook de andere verordeningen van het Produktschap voor vis en Visprodukten is op grond van de beschikking van de Minister van Justitie van 20 oktober 1969 nr. 469/269 (Stcrt. 1969, 217) de Algemene Inspectiedienst van het Ministerie van Landbouw en Visserij belast.

Naast de verplichte keuringen verricht de Rijksdienst voor de keuring van Vee en Vlees tevens keuringen op verzoek. Deze keuringen vinden op verzoek van een exporteur plaats, onder andere in het geval wanneer het visimporterende land een bewijs verlangt dat de vis of het visprodukt aan bepaalde eisen voldoet. Op grond van de bevindingen bij een dergelijke keuring wordt een certificaat verstrekt. Dit certificaat begeleidt de vis of het visprodukt tijdens het vervoer naar het importerende land.

Paragraaf 3. Gevolgen van de totstandkoming van het onderhavige besluit

De bovenbeschreven in de loop van de jaren ontstane situatie met betrekking tot de regelgeving inzake keuring, certificering en de controle van vis en visprodukten is niet overzichtelijk.

In artikel 4 van het onderhavige besluit wordt één grondslag gegeven voor zowel de verplichte kwaliteitseisen waaraan vis en visprodukten ingevolge met name de EEG-verordeningen moeten voldoen alsmede de op grond van dit besluit bij nadere regelen te stellen kwaliteitseisen voor vis en visprodukten welke veelal facultatief zullen zijn. Facultatief dient in die zin te worden verstaan dat het een ondernemer in beginsel vrij staat om zijn produkt aan hogere kwaliteitsnormen dan de verplichte minimumnormen te onderwerpen.

Indien een ondernemer ter aanduiding daarvan van een rijksmerk gebruik maakt zal hij aan de daarvoor gestelde eisen dienen te voldoen.

Het voeren van een door de Minister op grond van artikel 6 vastgesteld merk, teken of bewijsstuk dient als teken dat de vis of het visprodukt zich kwalitatief in positieve zin onderscheidt van de verplichte algemene deugdelijkheids- respectievelijk kwaliteitseisen zoals deze voortvloeien uit de eisen gesteld bij het op de Warenwet gebaseerde Visbesluit en de Europese marktordening. Met betrekking tot de vaststelling van de kwaliteitseisen en de inrichtingseisen voorziet het onderhavige Landbouwkwaliteitsbesluit vis en visprodukten – gezien de veelal technische en gedetailleerde aard van dergelijke normen – in de in artikel 4 van de Landbouwkwaliteitswet gegeven mogelijkheid van medebewind door het Produktschap voor Vis en Visprodukten. Dit biedt goede mogelijkheden aan te sluiten bij de wensen en verlangens zoals die bij het betrokken bedrijfsleven bestaan ten behoeve van het voeren van een actief beleid ter stimulering van de afzet van vis en visprodukten. Evenals de vaststelling van deze eisen kan de uitvoering van de in het kader van de Europese marktordening vastgestelde EEG-verordeningen in medebewind door het produktschap plaatsvinden.

Teneinde te bereiken dat de in het onderhavige Landbouwkwaliteitsbesluit met de keuring belaste Rijksdienst voor de keuring van Vee en Vlees ook op de bij of krachtens de Warenwet gestelde eisen kan keuren zal daartoe op basis van artikel 18 van de Warenwet (nieuw) een uitdrukkelijke voorziening worden getroffen.

In artikel 9 wordt de keuring opgedragen aan de Rijksdienst voor keuring van Vee en Vlees en de Rijkskeuringsdienst van Waren. Met

ingang van de haring heeft de Dienst der Nederlandse haringcontrole opgegaan in de eerstgenoemde, onder het Ministerie van Landbouw en Visserij ressorterende, Rijksdienst. Hoewel de keuringsactiviteiten van de genoemde haringcontroledienst zich oorspronkelijk beperkten tot haring, zijn zij gaandeweg het gehele terrein van viskeuring en certificering gaan bestrijken.

Door voor de formule van keuring en certificering door een rijksdienst te kiezen kan de grote kennis en ervaring die de Dienst der Nederlandse Haringcontrole in de loop der tijd heeft opgedaan met betrekking tot de kwaliteitskeuring van vis goed worden benut.

De keuringsinspanning en de daarmee verband houdende taakafbakening en waar nodig samenwerking tussen de Rijksdienst voor de keuring van Vee en Vlees en de Rijkskeuringsdienst van Waren vindt plaats overeenkomstig het regeringsstandpunt zoals neergelegd in de brief van 6 februari 1987, nr. 374655 van de minister-president aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal. Tegen deze achtergrond is niet de aard van de regeling op grond waarvan keuring plaatsvindt maar veeleer de plaats van de keuring gekozen om tot een efficiënte taakverdeling te komen.

De Rijkskeuringsdienst van Waren verricht derhalve de keuring bij:

- a. import van vis en visproducten ten behoeve van de binnenlandse consumptie, met uitzondering van de vis die wordt verhandeld via de visafslag;
- b. de be- en verwerkende industrie die zijn producten in overwegende mate afzet op de binnenlandse markt;
- c. de detailhandel en de horeca.

De Rijksdienst voor de keuring van Vee en Vlees verricht de keuring bij:

- a. de aanvoer en import van de vis die op de visafslag wordt verhandeld;
- b. de groothandel en de be- en verwerkende bedrijven die in overwegende mate voor de export werkzaam zijn.

In afwijking van bovenstaande vindt ten aanzien van garnalen alle keuring plaats door de Rijkskeuringsdienst van Waren met uitzondering van ongepelde garnalen die op de visafslag worden verhandeld. Deze worden gekeurd door de Rijksdienst voor de keuring van Vee en Vlees.

Paragraaf 4. Toetsing inzake terughoudendheid met regelgeving

Het onderhavige besluit is getoetst aan de hand van de vragenlijst zoals opgenomen in de Aanwijzingen inzake de toetsing van ontwerpen van wet en van algemene maatregelen van bestuur. Voor de doelstelling van het besluit zij verwezen naar het gestelde in paragraaf 1 van deze nota van toelichting. Daar is eveneens ingegaan op de verhouding van Europese voorschriften en nationale kwaliteitsregelen. Ook aan de verhouding tot de regelen inzake de volksgezondheid wordt aandacht besteed. In de paragrafen 2 en 3 wordt nader ingegaan op de op grond van dit besluit te treffen normstellingen en delegatiemogelijkheden.

De handhaving van de normstellingen in de vorm van controle en toezicht op de naleving van de te stellen normen wordt in deze paragrafen uiteengezet. Tenslotte zij opgemerkt dat geen nieuwe lasten voor de overheid, de burger of het bedrijfsleven uit dit besluit voortvloeien.

Paragraaf 5. Toelichting op enkele artikelen

Artikel 1 en 2

Dit artikel bevat een aantal definities. Uit de definitie van «vis» en «visprodukten» en het gestelde in artikel 2, tweede lid, valt te lezen dat de voorliggende regeling uitsluitend betrekking heeft op vis bestemd voor menselijke consumptie. Het eerste lid van artikel 2 bevat de voor de strafbaarstelling onder de Wet Economische Delicten noodzakelijke verbodsbepaling.

Artikel 3

In artikel 3 worden van de werkingssfeer uitgezonderd de goederen onder douanetoezicht, tenzij het gaat om actieve veredeling waarop het kwaliteitsbesluit wel van toepassing dient te zijn.

Artikel 4

Ingevolge dit artikel kunnen ter bevordering van de afzet voorschriften gegeven worden met betrekking tot verschillende kwaliteitsaspecten van vis en visprodukten en kan worden voorzien in een indeling van kwaliteitsklassen. Tevens kunnen ten behoeve van een integrale kwaliteitsbewaking onder meer inrichtingseisen worden gesteld ten aanzien van de bedrijfsgebouwen en vervoermiddelen, waaronder de vangstschepen mede worden begrepen.

Artikel 5

De mogelijkheid bestaat de uitwerking van de regelen, als bedoeld in artikel 4, eerste lid, met betrekking tot daarvoor in aanmerking komende produkten, aan het Produktschap voor Vis en Visprodukten op te dragen.

De Minister van Landbouw en Visserij heeft op grond van het tweede lid de mogelijkheid regelen te stellen en aanwijzingen te geven met betrekking tot de door het bestuur van het desbetreffende produktschap te verlenen medewerking.

Op grond van het derde lid kan bepaald worden dat nadere regelen en besluiten van het desbetreffende produktschap aan de goedkeuring zijn onderworpen van een door de Minister van Landbouw en Visserij aangegeven autoriteit.

Het vierde lid geeft aan dat voor zover het de volksgezondheid betreft de Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultiur betrokken is bij het uitoefenen van aan de Minister van Landbouw en Visserij toegekende bevoegdheden.

De betrokkenheid van de Minister van Economische Zaken is op grond van het besluit van 13 november 1973 (Stb. 587), houdende regelen ter uitvoering van artikel 5, eerste en tweede lid, van de Landbouwkwaliteitswet, reeds geregeld en behoeft derhalve geen nadere regeling in het onderhavige besluit.

Artikel 8 en 9

Alle onder de werking van het besluit vallende vis en visprodukten zijn onderworpen aan een keuring door de Rijksdienst voor de keuring van Vee en Vlees of de Rijkskeuringsdienst van Waren.

Bij de keuring wordt onderscheid gemaakt tussen de keuring op de verplichte eisen zoals deze voortvloeien uit de Europese marktordering en de Warenwet en de keuring op de ingevolge de nadere regelen vast te

stellen kwaliteitseisen. Indien de vis of het visprodukt aan deze nadere kwaliteitseisen voldoet mogen de in artikel 6 van het besluit bedoelde merken, tekenen of bewijsstukken worden gevoerd.

Ten aanzien van beide te onderscheiden keuringsregimes stelt de Minister van Landbouw en Visserij regelen. Deze regelen kunnen betrekking hebben op het uitreiken van merken, tekenen of bewijsstukken. Deze nadere regelen kunnen onder meer betrekking hebben op het intensiveren van de keuringen indien geconstateerd wordt dat in vis afkomstig uit bepaalde wateren vastgestelde richtwaarden met betrekking tot het gehalte aan verontreinigende stoffen overschreden worden.

Artikel 12

Dit artikel berust op artikel 19 van de Landbouwkwaliteitswet, dat de gelegenheid biedt tot geleidelijke vervanging van de regelingen voorzien bij of krachtens de Landbouwwet.

De Minister van Landbouw en Visserij,
G. J. M. Braks